

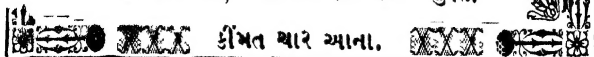
હિન્દુસતાંકી મશાહુર માફક કળાલીકી કળાલીયાં
ગમલે દરજ હય

ગમલે હિન્દ

છપાવી પ્રસિદ્ધ કર્તા:—કાગઝી મહમુદ એન્ડ મહમદભાઈ.

૬૦ ટાવર રોડ, અગ્રાયાની વાડી સામે—સુરત.

કીમત ચાર આના.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૨૫૮૮૧ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ગાંધી હિંદ

વિષય ૩૩૬૮: ૩ ૩૬૮

હિન્દુસતાંકી મશહુર મારફ કંવાલીકી કંવાલીયાં
ગઝલે દરજ હય

ગઝલે હિન્દ.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર:-કાગઝી મહમુદ એન્ડ મહમદભાઈ
ટાવરેડ, અલાયાની વાડી સામે-સુરત.

સુરત ખરાનપુરી ભાગળ, ભાજવાળી પોળમાં આવેલા શ્રી અનાવિલ:
અંધુ પ્રીન્ડીંગ પ્રેસમાં ગોવિન્દજી હાથાભાઈ નાથકે છપી.

કીમ્મત ચાર આના.

હરા દીનકે સરવરને કીયા.

આમે રેહમતદા બી છીડકાઓ પયમ્બરને કીયા
 મોતેબર હૈ યે રિવાયત ને સુનાતા હું મંચ
 શાને ઠરનામકી દેખો તો દીખાતા હું મંચ
 સારી મેહશીલકો અમી વજદમે લાતા હું મંચ
 નઝમ ઇસ કારસએ દીલ સોઝકો અખતરને કીયા
 એક દીન મસજીદે નખવીમે શહે-કૌનો મકાં
 કર રહે યે વોહ ખીસ્મીલ્લાહકી તારીફ અયાં
 પોચી તકદીરસે એક લડકી વહુદીકી વહાં
 ઉસકે દીનમેં યે અસર હુખમે પયમ્બરને કીયા
 દેખી બખ્ષ માને યે હાલત ઉસે સમજયા બહોત
 બાપ જાલીમ થા ઉસે ઓરબી તેશ આયા બહોત
 કરકે શમશીર બહેરના ઉમે ધમકાયા બહોત
 તંગ ઉસ લાડકી બેટીકો ખિતમ ગરને કીયા
 બરકે ગુસ્સેમેં વો બેરહેમ સિતમગર બોલા
 મારી જાએગી ને ગિસનિલ્લાહપર અબ લખ બોલા
 કતલ કરનેકે લીએ બેટીયે ખંબર તોલા
 ખુશ ખરત ઓ યે દુખતરસે બદ અખતરને કીયા
 બોલી દુખતર કે યે કલમા હે મેરી જાનકે સાથ

મુઝસે હરગીઝ ન છુટેગા કીસી મમનુનકે સાથ
 માદ મે'ને કીયા ઇસકો બડે અરમાનકે સાથ
 અબ મુસલમાન મુઝે મેરે મુદદરને કીયા
 સર મેરા કાઠલે મુઝકો નહી સરકી પરવાહ
 કુછ તેરે માલકી ખવાહીશ હય ન ઝરકી પરવાહ
 તુઝસે મતલબ હે ન મુઝકો તેરે ધરકી પરવાહ
 અબતો બેચેન મુઝે ઇશકે પયઅરને કીયા
 બે ને બીસમિલ્લાહકા અન કર દીયા બેકલ મુઝકો
 સીન ને ઇશકાકી પેહનાઈ સલાસીસ મુઝકો
 મીમસે જામ મોહબ્બતકા પીલાયા મુઝકો
 અબ કરમ મુઝપે મેરે સાનીએ કવસરને કીયા
 કલ કરનેકો જો અબ બેગીપે લાખા ખંજર
 દરતા બરતા યે મહા બીબીને સુન અય શૌહર
 રહમકર ઇસને તો મરનેહીપે બાંધી હય કમર
 ઇસકો વહેશી કાસી ચલતે હુવે મંતરને કીયા
 મારકર જાનસે તુ ઇસકોબી રસવા હોગા
 લોગ ચઠખે'એ બોહોત સરેમે ચરચા હોગા
 રખકે તોહમત જો તુ મારેગા અચ્છા હોગા
 રાએ બીબીકી જો પાછ તો શૌહરને કીયા
 દી અંઝુકી ઉસે ઝોર યે લડકીસે કદા
 યે અમાનત હય ઇસે રખના હિફાઝતસે કરા
 કી ખ્યાનત તો મીલેગી તુઝે માકુલ સજા
 દીલસે મંજુર હીસી બાતકો દુખતરને કીયા

પડહકે બિચ્છનિલાહ ઉસે જોખમેં રખકર સોઇ
 તાકે બાબાકી અમાનત ન ચુરાએ કોઇ
 બાપને શબ્દો ચુગઇ તો વો ઇતના રોઇ
 અશમ ગિરયા બહોત રશ્કે સમુંદરને કીયા
 પડહકે લાહોલવલા કુવવતા ઇલા બીલા
 બોલી રો કરકે અંગુડીકો મંગા બીસમીલા
 બાપકે કુલ્મો સીતમસે તુ છુડા દે અલાહ
 કયા કહુંગી જો તલખ મુઝસે સતમગરને કીયા
 ચુકે વો તાકમે થા શબ્દો ઉઠા બીસ્તરસે
 કામ ચુપકે ચે કીયા કુજ ન કહા દુખતરસે
 લે ગયા સાફ અંગુડી કો ચુરા કર ધરસે
 ગર્ક દયયામેં ઉસે જાકે સીતમગરને કીયા
 લોટા દરયાસે તો શીર અપને અઝીઝમેં ગયા
 જોડકર દાય ચે હરકૌમી બીરાદરસે કહા
 મેરે ધર શામકો એક ધુમકા જલમા હોગા
 સબકી દાવત હય ચે ઉસશુમ બદ અખતરને કીયા
 હુકમે શવહર સે કીયે બીબી ને ખાને તૈયાર
 રખ્યે બા કાયદા મુસગીવ મુઝમે વ અચાર
 સિરફ મછલી હી નથી ઇસલીએ પહોંચા બાઝાર
 મોલ મછલીકા મછે રેસે મછંદરને કીયા
 લોકે બાઝારસે મછલી શીર દુખતરકા દીયા
 મેરી ખવાહીશ હૈ કે તુ બદ્દ કયાજ ઇસકે બના
 બાકે તરીફ કરેં સબ ચે કમાલ અપના બતા

તુઝકો હર કામમેં પુખતા તેરી માદરને કીયા
 જુ હી મછલીકા શિકમ ચાઢ કીયા હૈ શીલ ફાર
 નજર આયા ઉસે કુદરતકા તમાશા કુછ ઓર
 સાફ રખખીથી અંગુડી વે અનામતકા બતોર
 બાદ અઝાં જોખમેં દાખીલ ઉસે દુખરતને કીયા
 અલ ગરઝ ખાચુકે જખ સારે યહુદી ખાના
 પુછા હર એકસે બતલાઇએ કયા ઇસકી સઝા
 સખ યે કહેને લગે કે કતલ હય લાજમ ઇસકા
 યે બુરા કામ હે જો આપકા દુખતરને કીયા
 • ચાર પંચો મેં યહુદીને યે લડકીસે કહા
 મેંને કલદીથી અંગુડી જો તુઝે વે અખલા
 પડહકે ખીસમીલ્લાહ નીદાલીવે અંજોડી ઉસગ્ન
 ઉડ ગએ હોશ તઆજજુગ સા બદ અખતરને કીયા
 પુછા બેટીસે કે અખ બતા મુઝે યે બેદકી બાત
 મય તો ડાલ આયા થા દરયામે જોથી કલ કી રાત
 સચ બતા મુઝકો લગી કયરે બલા તેરે હાત
 યે બતા કામ તેરા કાનસે રહે બરને કીયા
 હંસકે કહેને લગી સુન બચ ખરે બેદુમ ઝો બેલ
 કામ લવંડીકા હુવા હે યે મોહમ્મદ કી તુ ફેલ
 ઉસકે ગુન હોનેસે આયા ન મેરે આંખપે મૈલ
 મેરી હાલત પે કરમ મેરે પયમબરને કીયા
 જખ સુના ઉસને યે લડકી કા જવાબે માકુલ
 તખ લગા કહેને યે બેટીસે બહોત હોકે મલુલ

સમ કહા તુને મુજે દીન હય અહમદકા કબુલ
 અબ મુસલમાન મુજે દીનકે રહેબરને કીયા
 મોલા બેટીસે મઆશીકા તલબગાર હું મંચ
 બખશદે મેરી ખતાકો કે ખતા વાર હું મંચ
 આજસે દીન મોહમ્મદકા તલબગાર હું મંચ
 મેરે રમ રમમે અસર હુબમે પચખરને કીયા
 આમ ઇસલામ હરા દીન કે સરવરને કીયા

નંદ મઝલ. ગઝલે મનઝર.

મદદે ઇશકમે નઝરોસે ગીરા જતા હું.
 બે-બહા મૌતી હું મદીમે મીલા જતા હું.
 એ કહો જો કબી બૂથેસેબી વાદ ન કરે,
 એક મેંહી હું કે તુમચેહી મીટા જતા હું.
 કુચ્છ દીનો ઝોર તસબુર તેરા કર લેને દે,
 રહતા રહતા તેરી તસ્વીર જતા જતા હું.
 રોઝ કહતે થે કે મહેશીબસે ઉઠા હુંગા તુઝે,
 લીજીએ આજ મેં દુનિયાસે ઉઠા જતા હું.
 છીનકર દીલ મેરા વોહ શાખ લીયે જતા હય,
 દીન બહાદે સરે બાઝર લુટા જતા હય.
 હસ મસીહાસે કામ જાકે થે કહે દે મનઝર,
 જો ! ખુદાકે લીયે જલદી મેં મરા જતા હું.

નર્મ ગઝલ.

મહેરખાં હો જાયંગે દર્દે જીગર હોને તો દો,
 ખુદ ચલે આયંગે નાભોં ખસર હોને તો દો,
 જન કહાં જાને હો તુમ ઇસ કદર જલ્દી હે ક્યા?
 રાત બાકી હે ચલે જાના સદર હોને તો દો.
 લાખ ખીસ્મીલ હો ગયે ઝોર કલ હોગે સેંકડો,
 ઉનહી મેહશીલમે જરા તીરછી નઝર હોને તો દો.
 ખાક ઉડાતે આઇગે મેરી લલક પર દેખના,
 મેરે મરનેકી ઝરા ઉનકો ખખર હોને તો દો.

ગઝલ.

ઉસને કહા પેહચાનસે મેં કાતેલે ખુખાર હું
 મયને કહા તુમપર શીદા હોનેકા મેં તૈયાર હું
 ઉસને કહા અય મેહમા ફિર ખઝમ મેં ક્યું આગચા
 મયને કહા કાબુ નહીં હીલસે મેરે લાચાર હું
 ઉસને કહા તુ રખમે અરની ક્યું હૈ મુલાકી તરેહ
 મયને કહા જલવહ દેખા મેં તાલીખે હીદાર હું
 ઉસને કહા ગરદનપે તેરી શીરહું સમશીર કો
 મયને કહા દેરી ન કર જીનેસે મેં બેઝાર હું
 ઉસને કહા તુને મુજેહ બદનામો રસવા દર હીમા
 મયને કહા તેરે લીયે રસાવા સરે બાઝાર હું

ગઝલ.

હવે આ શિક્ષક હો કે અપની ઝીંદગી બારબાદ કી
 ખુદ ફસી ફન્દે મેં બુલબુલ કયા ખતા સૈયાદ કી
 ઝુલમ બેહદ કરદીયે તાકાદ હે જલ્લાદ કી
 કાટ ડાલુંગા ઝખાં તુને અગર ફરીયાદ કી
 ઇસ મહોબ્બતકા બુરા હો હમ લખોં તક આ ગયા
 શીરોં બનકર પુકડાલી કબ તક ફરહાદ કી
 અબ બહેમા ખુન ઇસ કુચેમેં જાના ઇસ કદર
 સુખ મછલી બનકે તેરેગી છુરી જલ્લાદ કી

ગઝલ.

ફૂરકી હમકો તમન્નાહે ન ગુલશન ચાહીયે
 કમલીવાલે દીલરૂબાકા હમકો દરશન ચાહીયે
 હમકો આબાદીસે કીયા મતલબ ગરઝ કીયા વાસતા
 હમહેં દીવાને હમેં સહસા કા દામન ચાહીયે
 જેસુ અપને રૂએ રોશન પર પળેહી રેહનેદો
 એસે ચેહરે કે લીયે અપસાહી ચીલમન ચાહીયે
 બાદ મુરદન રૂઠ મેરી બઠકે કહોં અપસા નહો
 અબ અઝી ઝો કુચએ જાનાં મેં મદદન ચાહીયે

મઝલ.

સેફ હો જસકી જ્યાં શમશીરકી હાજત નહી
 પાક હો જસકી નઝર શીર તીર કી હાજત નહી
 રાત દીન કરતા હે અય દીલ તું કે જસકી જુસતજુ
 વો અમર ચાહે તો કુછ તદખીર કી હાજત નહી
 કીયા ચાર મુજસે પુછતા હે દર્દ દીલકી દાસતાં
 હાલ રોશન હે મેરા તહરીર કી હાજત નહી
 ચારકે કુએમેં જા ઝોર પી શરાબે મારેકુત
 મસ્ત દીવાને કો કુછ તવકીરકી હાજત નહી

હુરેં ફેહતાયી કે હમ લેતેકો જાયા કરતે
 આપ હર રોઝ ઇસીનોર સે આયા કરતે
 રોઝ હમ ચેહ કદમ આંખોસે લગાયા કરતે
 પેશવાઝ કે લીયે ધુમ મચાયા કરતે
 રૂપે મુજ શુસે અરક પુચ્છ કે લાયા કરતે
 અપને કપળોં કો પસીનેમેં બસાયા કરતે
 આપકો તખતે ઝમર રૂદ પે બેઠાયા કરતે
 સાબને હમ ચેહ ખૂબે હોકે સુનાયા કરતે-સલ્લ-લાહ

યા ઝખાનો પે ફરીશનોકી મોહમ્મદ કો નામ
 કાઠ ચુમેથા રીકામ ઝોર કાઠથા મે થા લુગામ
 માંગતી જતીથીં હુરાને બેહીશતી ઇનઆમ
 અપ્પીયાં બેજ તે જતેથે દુરૂદ ઝોર સલામ

આમથી સુખ તલક સુખસે લેકર તાજામ
 રોઝ ફવારે ઉછલતેયે ઉછલતેયે જામ
 હોઝે કવસરપે ફુએ જમ્મ જોસમ ખાસો આમ
 જામસે ફલકલે મીનાકે ચેહયા તરઝે કલામ

સદલલ-લાહ

શેર. ૭ ગઝલ નં. ૧

હો મયરસર સરવરે આલમકી દરખાની મુઝે
 બોરીયાહે ઉનકે દરકાતખતે સુલતાની મુઝે
 ઉનકે કદમો પર પડા હું દમ નીકલ જાએ અબી
 આજહી આયે અજલ આખિરતુહે આની મુઝે
 કયું રહે યસરખમે હોડા કાફલે વાલોંકા સાય
 હોકરે ખીલવાયગી યે મેરી નાદાની મુઝે
 આખે ઝમઝમ કીતલખ એક દીન ફુરે ઝકવાયગી
 ચાહમે કરના પડેગા ખુનકા પાની મુઝે
 એક તવબજેહ ડાલકર દીદારહક દીખલા દીખા
 યાનખી તુમને યે જખશાફયઝરહાની મુઝે
 તારે ગીનતા હું શમે ફુરકતમે નીદ આતી નહી
 યાનખી યુલાહ દીખાદો શીકલ નુરાની મુઝે
 અપની આંખોસે લગાકર સરપે રખલું ગર મીલે
 કફસ પાએ ઉનકી તાહેર તાજ સુલતાની મુઝે.

શેર ૭. ગઝલ નં. ૨

કય સમાતા જલવાએ શમસો કમર આંખોમેં હે
 ખરતવે નુરે મહમદ જલવ ગરઆંખોમેં હે •
 દેખનેં ધન દો ધરામેં દેખનેવાલે ઉનહેં
 એક ધર હે ધનકા દીલમેં એક ધર આંખોમેં હે
 હમને કયું ઉનકો ન દેખાદે ચે સખ અપના કુસુર
 હેવો યું દીલમેં નિહા જસેનઝર આંખોમેં હે
 અય સખા અખતો સુનાદે સરવરેદીકી ખખર
 હમ મેરા અટકા હુવા અય બે ખખર આંખોમેં હે
 ગમનહી ઉલકા જો મુઝસે દુર હો અમશાહ દી
 ય તસવવુર આપકા શામોસહર આંખોમેં હે
 કેનસે પરદેમેં હે તું હે કહાં તેરા મુકામ
 તુઝકો નઝરેં હુંઢતી હેં તું કીધર આંખોમેં હે
 હે પસેમુરદન બી તાહેર અપની આંખોમેં તેરી
 ધસ કદરોએયે હમ અખતક અસર આંખોમેં તેહે

શેર ૮. ગઝલ નં. ૩

તેરે જલવેક બેહોતોકા હોશ ખાનેસે કીયા મતલબ
 ઉનહેં પીનેસે કયા મતલબ ઉનહેં ખાનેસે કયા મતલબ
 સહેરાએ યસરબકી શીઝાયેં દેખને વાલે
 ઉનકેં ગુનઝરે જન્નતકી હવા ખાનેસે કયા મતલબ
 મેરે મોલા ફલક બે કાયદા મુઝકો સતાતા હે
 ઝીળક દીજીએ કે તુઝકો મેરે દીલાનેસે કયા મતલબ
 ગુનાહોસે મે ગબરાયા તો ફરમાને લગે હઝરત

તેરે હાથીતો હમ હે તુજકા મબરાનેસે કયા મતલબ
 સીલખેસાદી એ કાસર શરામે શોક ખીતે હો
 નો રીનદે હેં ઉનહેં દુનીયાકે મેખાનેસે કયા મતલબ
 બીખારી હું મેં ઉસરઝઝાકકા જોરઝઝાકે મુતલક હે
 મુઝે જોરાકે ખાજે હાથ ફેલાને સે કયા મતલબ
 વહાખી દુશ્મનેદીં હે વોહ મેરા દોસ્ત કયું હોતા
 અજુ હઝરત મુઝે એસે કે ચારાને સે કયા મતલબ
 ખુદા તાહેરકો સુરવત દેતો હે રસ્તા મદીનેકા
 ઇસે હીંદુસ્તાનમેં ઠોકરેં ખાનેસે કયા મતલબ

શેર ૭. મઝલ નં. ૮.

અફતયુ ઉનકી હે કલુલ લાહસે મીલતી હુમ
 ખુશ કલામી હે કલા મુલાહસે મીલતી હુમ
 અયનસીમે સુખહે કયું કરતી હે તુ અટખેલીયાં
 આરહી હે ક્યારસુલીલ હસે મીલતી હુમ
 લાખજને જુમખીશ અખરજે હઝરતપર નીમાર
 યે છુસી હે મદે ખીસમીલાહસે મીલતી હુમ
 હરમેં હરકી હે સમાઈ હરમેં હર કા હે ઝુફર
 કાનસી સુરતહે ગેરલાહ સે મીલતી હુમ
 બોગ સમઝે કુમખઝઝની શમશકા મતલબયા ઝોર
 વેલ્હ સદ્દી કુમખઝઝનુલાહસે મીલતી હુમ
 આરઝુ યે હે પળે જા કર મદીને મેં નમાઝ
 મસજીદેખવી હે મેં વુલાહસે મીલતી હુમ

સોઈ નાઅતે મુસવુદા તાહેર ન છોડેગા કબી
છાજદુંતટોના અતયે કયું અઘાહસે મીલતી હુમ

શેર ૯. ગઝલ નં. ૫

મોહમદ પે લુત્ફે ખુદા હો રહા હે
કેહ ઉમતપે ઉનકી શીદા હો રહા હે
ચલાહું તસવવુર મે તમળા કાબનીય
ખીયા લેનખી રેહનુમાં હો રહા હે
કહીં કુળ સકતી હે ઉમ્મતકી કિસ્તી
કરમ આપકા નાખુદા હો રહા હે
હો મીમ એહમદ કાપરદા તો દેખું
કે પરદેમેં દર પરદા કયા હો રહા હે
અપક જાથેં આપે તો દીલ ખોલ હો
મુહમદસે વસલે ખુદા હો રહા હે
અમકને હેં સીને મેં દાગે મુહમત
ચે મુલશન અજબ પુર શીકા હો રહા હે
ગુનેહગાર ઉમ્મત રીદા હો રહી હે
મોહોમદસે વાઅદા વહા હો રહા હે
તુ વોહ દેનેવાલા કે રજાક મુતલક
તેરે દરસે સળ કુચ્છ અતા હો રહ હો
મેં હસ ફખરે મુસુફકા અવદા હું તાહેર
ખુદા જીલ્લે ખુદ મુમતીલા હે રહા હે

શેર ૭. ગઝલ નં. ૬

તુમકો મેહબુબે ખુદા હો તુમસે બળાહકર કોનહે
 તુમસે આલા તુમસે અફઝલ તુમસે બેહતર કોનહે
 ખલકમેં મશહૂર હે બંદા નવાઝી આપકી
 બનદા પરવર આપસા અયબનદા પરવર કોન હે
 આયતે લોલાક કીસકી શાન મેંનાઝિલ હુમ
 મુન કિરો અયસાન બી અલ્લાહો અકબર કોનહે
 સાફ આતે હેં નઝર આમનએ દીલમેં ફુજુર
 સાહેબે તકદીર હું મુજસાસીકંદર કોન હે
 લાખખાને તુમપે સદકે એક જાં કયા ચીઝ હે
 તુમતો હો હર દીલકે અંદર તુમસે બાહર કોન હે
 શુલશને કોનોમકાં મેં સરવરેદીં કે સીવા
 ખુલખુલો બાગેનુબતકા શુબેતર કોન હે
 કીસકે નાલેનો સે તાહેર અરશ કો ઇઝઝત મીલી
 કીસકો યે રૂતબા મીલા એસા પયગમ્બર કોન હે

શેર ૭. ગઝલ નં. ૭

કહાં હેં રેહમને હકકા ખઝાના દેખનેવાલે
 લગાલે મુજકો સીનેસે મદીના દેખનેવાલે
 મેરે મોલા મેરી કીશતી બંવરમેં ફુખ જાતી હે
 લગાદે પાર બેડેકા શરીના દેખનેવાલે
 દીખાતાહે કીસેરીદવાંન શીઝા શુલઝાર જન્નતકી
 નહે ખેંગે કબી દસ્તે મદીના દેખને વાલે

અગર વોહ દેખને મોહરેનું પુવત લોટ હો જાતે
 જોયે મોહરે સુમેમાન કાનગીના દેખનેવાલે
 તમન્નાહે ચેહી દીલકી મીસેતો ચુમલું આંખે
 ઠકે પાયે શહેનશાહે મદીના દેખનેવાલે
 નથી હાજત ઉનહેં અયે સુમીનો કુચ્છ ધતર જન્નતકી
 મોઅતરયે મોહોમદકા પસીના દે દેખનેવાલે
 દીખાએ અપને સદકેમેં ખુદા હરએક સુસલમાનકો
 બડે ખુશખખતહેં તાહેર મદીના દેખનેવાલે

શેર ૮. ગઝલ નં. ૮

જહાં મેદીને અહમદકી રસાધ હોનેવાલી હે
 અયાં કાખે મેશાને સુસતુકાધ હોનેવાલી હે
 તવલલુદ આજ ફુતયાંમેં વોહ મેહપુએ ખુદા હોમે
 કેજનપર શૈફતા સારી ખુદાધ હોનેવાલી હે
 મીટગી કુફરકી બુઝમત બજે ગાદીનકા ડાંઠા
 પુરાઈ દુર કરને? બલાધ હોનેવાલી હે
 ખુદા આજ આમીનાખીખીકો વોહ ફરજંદ જખશમા
 હલીમા સાઅદીઆ યે જીસકી ખીલાધ હોનેવાલી હે
 મલક સલવાત પળતેહેં ફલકગર સૌર ખરપાહે
 અરબમેં ધુમહે ધરધર સદાધ હોનેવાલી હે
 હુવેહેં ખુશક હરયાએ અરબ સેરાખ પાનીસે
 ચમન સરસખઝહે જલવા શીઝાધ હોનેવાલી હે
 તીયુરે મગરેખી બોલે યે મશરીફકે પરીનહોસે

ખુતોંની આજ કાખેસે જુદાઇ હોનેવાલી હે
 જુઝા આયેગા હુંટાંગે બહારે ગુલશને જનનત
 ગુનેહચારોંકી દોઝખસે રેહાઇ હોનેવાલી હે
 અગર મુશકીલ પડી તુઝપર તજલ્લી ચાલીયે તાઝીર
 ખુદા આહે તો અબ મુશકીલ કુસાઇ હોનેવાલી હે

શેર ૫. ગઝલ નં. ૯.

જો હમદ ઇલાહીમેં દહન ખોલ રહા હે
 તોહીદે કુઝમેં શકર ઘોલ રહાહે
 કુરઆન તેરી શાને રહીમીકે ખુદયા
 રેહમતકી તરાજુમેં ગુનેહ તોલરહાહે
 ગર દીલમેં પળી હે જો તેરી આહકી રસી
 દીલડોબરી માંનીદ મેરા ડોલ રહાહે
 સૈયાદ મુજે કુનજે કદસ ખુલે બરીહે
 તીન્ની મેરેપોંજરેકી અબસ ખોલ રહાહે
 કયા ખવાબમેં ગફલત કીપળા સોતાહે તાહે
 ઉઠ બેઠ કેહ અબ મુરગ સહર ખોલ રહાહે

શેર ૭. ગઝલ નં. ૧૦.

રહેપેશે નઝર ચસરબ નગરી યા આરઝુ દારમ
 કટે સુખસે મોરી સગરી હમરીયા આરઝુ દારમ
 તોરી પયું પડું બાદેસબા સુનતે અરબ મોરી
 રસુલીલાહકી લાહે ખબરીયા આરઝુ દારમ

તસવર મેરી આંખોમેં બંધે એક કમલીવાલેકા
 ને કાંધેસે ઉઠેકારી બઢરીયા આરજુ દારમ
 નહીં બાતા મેરે દીલકો સહાબાઝાર દુનીયાકા
 મદીનેકી દીખાદીને બઢરીયા આરજુ દારમ
 લખે કાસર ને દેખેં આપ મુબકા સાકીએ કાસર
 નેખાલી હોતો બરદીને ગમરીયા આરજુ દારમ
 કહાં તક હીજરમેં તુળપું સહા દરદે જુદાઈમેં
 બસ અગતો કીજેકીરપાકી નઝરીયા આરજુ દારમ
 સફરકી દીલમેં ઠાની હે તો ચલ કાંધેકા અયતાહેર
 વોહી રસ્તે વોહા મીદી ડગરીયા આરજુ દારમ

શેર ૩૨. ગઝલ નં. ૧૧.

આપતય કર ચુકે જમ મુકામે દના
 કોઈ વેહદતકા પડલ ઉઠાને લગા
 હોકે ખેતાબપરદેસે નીકલા ખુદા
 અપને બંદોકો જલવાદીખાને લગા
 રહતા આશીકએ માશુકઅતક જુદા
 આવે જીલ્લીલફારન બહુકમે ખુદા
 લાયકેકાસરકા પાની વજુકે લીયે
 સોઝ ઝંઝર ફુજરા હિલાને લગા
 આકે દેખાકે સાહારજીન્નો બશર
 ખવામે રાહતમેં થે ઉમ્મેદાનીકે ધર
 પાયે આકદસસે પર અપને લમે

શોક વસશે ધલાહી જગાને લગા
 ખવાખ રેહતસે જમને શહે
 હુદા કીયા હું રમે ફારન દુગાના અદા
 વહાંસે નિકલેતો ફલ ફલયા દરપે ખળા
 ઉનકા ખીઠ લાકે સરખત દેખાનેલગા
 સેર સાતોં ફલકકી કરામ ઉન્હેં
 ચીજ એક એક વહાંકી દીખામ ઉન્હેં
 સારે નખીયું સે હઝરત મુલાકી હુવે
 જીલ્લને દેખા ખુશીયાં મનાને લગા
 દીયા ધલમેલદુનનીદા હકને સખક
 હુવે આપ પર રોશન ચોરદાતખક
 કબી આંખોસેસેહને ને દેખાનયા
 વો તમાશા યે હુદરત દીખાને લગા
 રખ્યા હજરતને ના લેન પેડુને કદમ
 કયા મુખારીક વોહ સખથી ખુદાકી કસમ
 અશકે ધજતકાતોહકામીલા
 સોતી ઠીસમતકે અપની જગાને લગા
 બાખ જનત ચે ચોંહયે ને શહે ઉમમ
 ખોલે ગીલમાકે આપચે અખરે કરમ
 બળકે હુરને હઝરતકે ચુમે કદમ
 ફર્શ આંખોંકા રીદવાં ખીજાને લગા
 આખેં ઝુક ઝુક કે તસલીમ કરને લગી
 મોહ જનનતકે પુલોંસે બરને લગી

નખમે તુખા લચંકર ખમીદા હુવા
 બહરે તાંઝીમસરકો ઝુકાને લગા
 નગમે શાદીકે ખુલખુલ સુનાને લગી
 ખીલકે હરએક કલી મુસકરાને લગી
 શાંખે ઝુખને લગી બરગ હીલને લગે
 નખલ જુન્ના હુવે વજદ આનેલગા
 બામે દોઝખપે પોહયે જોખતમે રસુલ
 અપની ઉમતકી ખમખાર સાબાર કુલ
 પહેલાતખા એથા ઓર તમકોં સેકમ
 ઉસકો હિદતકો માલીક દીખાને લગા
 શીરતો હજરત પરશ્વાન હોનેલગે
 ધ્યાન ઉમતકા આયા તો રાને લગે
 એસી હાલત ખુદાંસે ન દેખી ગઇ
 જોશ દરીયા યે રેહમતમે આને લગા
 હુકમ આયાકે મેહખુખ કરતા હેકયુ
 અપની ઉમતકાગમ ઇતના કરતા હેકયુ
 સખદો રેહમતસે બખશુંગા રોઝેખઝા
 એસાએકલન હો દીલ ડીકાને લગા
 સુનકે ઇરશાદે બારીયે શેહને કહા
 તેરી રેહમત કે કુરખાન બારે ખુદા
 મુઝકો ઉમતકી બક્ષીલ કામુઝદા દીયા
 નાઝ મેરે તો એસે ઉઝાને લગા
 હોકે રખસત જમઆયે હખીમે ખુદા

દીનકો ખુબકસે સખા કિરસા કદા
 મોલે સચ્ચેહો તુમ અય નખી મુસ્તુકા
 એકર અખુબહેલ જુ ઠાખતાને લગા
 હાલ હરએકકા તાહેર તું સખકો સુના
 નો મુનાસીખ આ હોનોકો હીરસા મીલા
 સચ્ચે દુન્યામે સીદીદ અકબર કુવે
 બુઠા દોઝખમેં જાકર કીકને લગા

શેર ૭. મઝલ નં. ૧૧.

હય દલીલે કુલ્લે નકસીન સખ ફના હો જામજે
 હમલી એ તે રાહીત મુલક બકા હો જામજે
 કબલીતક સાથ દેંગ દોસ્તાને બેરીયા
 જામકર મટીમેં બ ખારે જુલ્લ હો જામેં
 હાથ ખાલી જોખને દુનીયાસે દોલત છોડકર
 માલિકે માલીક અઝીએ અકરૂખા હો જામજે
 હોગચે જોબાદસે મા બાપતો મર કર જુદા
 ખુલદમેં અય મોમીને સખ એક જ હોજામજે
 જતેજુ કુચ્ચ કામ કરશે આખીરતકા યાશીલો
 મરતે દમ બેઘાર સારે દસ્તોપા હો જામજે
 પેહલવાં કયા કર રહેહે જસમ કે આજાપેનાઝ
 કબરમેં કીડે કાડેકી ગીઝા હો જામજે
 દેખકર મરકદમેં તાહેર સરવર દીકા બમાલ
 આશીકે જાં બાઝ કદમેં પર શીદા હો જામજે

શેર ૭. ગઝલ નં. ૧૨.

બળ અયાંનુરૂપ હે ઝમન આગયા
 ખીન ચમન ખીન ચમન. ખીન ચમન હો ગયા
 ડરકે શેતાન પહાડોમેં જાકર છુપા
 એવતન એવતન એવતન હો ગયા
 સારે કુદકારજીને સે બેઝારથે
 એકમરન એકમરન એકમરન હો ગયા
 કાંટે કાંટેકે યસરબકેયાંયે ખુશી
 જાંવતન નસરતન માસનન હો ગયા
 આક બલ જુનકે જેરતસે યુજહલકા
 તનખદન તનખદન તનખદન હોગયા
 મીસલે બુલબુલ મસરતસે મુરજે સહર
 નગમેઝન નગમેઝન નગમેઝન હો ગયા
 ખુશ છેળાયે તાહેરને જીકે નખી
 દીલગમન દીલગમન દીલગમન હોગયા

શેર ૧૮. ગઝલ નં. ૧૩.

વોહ નીશાને કુદર મીટા ગયે બખુશા ખુદાસે મીલા મયે
 યે કીયા ખુદાકે હબીબનેકે જુતોકે કલમા પદા મયે
 રહે કુદર શીર્કસે ફેરકર વો ખુદાકા રસ્તા બતા મયે
 હમે ઇસગર પે ચલાગયે કે હર એક બલાસે બચા મયે
 મુઝે યુગુનાહોયે નાઝહે કરમ ઉનકા મેહરમેરાઝહે

મેરે પરદા પોશાહે મુસ્તુફા ને બદોઈ એળ છુપા ગયે
 મેં ફસાયા બેઠરે ગુનાહમેં લીખા મુજકો અપની પનાહમેં
 જીને ખલકકેહતીહે ના ખુદા વોહી બેડા પાર લગા ગયે
 કબી રાતે રાતે ને સોગયા તોનઝારા આપકા હોગયા
 મુજે ખવાબમેં નઝર આ ગયે મેરે સોતે લાગ જગા મયે
 ઉઠે સાતપરદે હીજબકે બહ પાયે શોક જનાબ કે
 હુંધં જાતેં રાઝ વન્યાઝમી ને હુઝુર પેશી ખુદા હો ગયે
 ચે ખીયાલ થા જીને રોઝો જાબ હમેં હાજીહજી કહીંગેસબ
 વોહનખીકરેઝયે પાકપર ગયે ઇસ ગરઝસે તો કયા ગયે
 ને શીરાકે શાહમેં ધુલગયે તો ગુનાહ સબ મહી ધુલ ગયે
 અયા ખુન દીલ ઉસેપીમયે રહાબખતે દીલ ઉસે ખાગયે
 તેરે બાદ તાહીરેનાતખવાન ચે કહીંગે લોગ જહાં તહાં
 વોહ કલામ લીખબાહે નાતમેં કે જહાં મેં ધુમ મચા ગયે

શેર ૮. ગઝલ નં. ૧૪.

જા રહાહું ઉતકે કદમોપર મચલતેકે લીયે
 હસરતેં દીલમેં તળપતીહે નીકલતેકે લીયે
 બીસતરે ગમસે હઠા લીજીયે મરીઝે હીજોહા
 માનખી મબખુર હું કરવટ બદલતેકે લીયે
 યા મોહોમઃ નદસ શેતાંનસે અચા લીજે મુઝે
 મુસત એહ હય અઝદહા બનકર નીગલતેકે લીયે
 ખારોખસસે પાક રહેતી હે શરીખતકી સળક

કયા મીલા હે સાફ રરતા મુજકો ચલનેકે લીયે
 મરતે હસ તક બી રહા યુજહલ દુશ્મન આપકા
 આપદોઝખમેં ગયા કમ બખત જલનેકે લીયે
 સર ઉઠાલો જીતનાજી ચાહો વહાં અય સર કશો
 મુસત અદહેં વહાં ફરીશતે સરકુચલને લીયે
 કરલે જો કરના હે ગારીત મોત હે સરપર ખળા
 મુખહ ગુઝરી જામ આય દીન હે ઢલનેકે લીયે
 ચે ન છોજેગી કીસકો દમ નીકાલે ગી જર
 હે અજલકા દાવ એકદીન સખપે ચલનેકે લીયે
 કેસે કેસે ચાર હથદમ ચલ દીયે સુએઅદમ
 રહે ગયા તાહેર કફે અફસોસ મલને કે લીયે

શૈર ૭. મઝલ નં. ૧૫.

પરેશાં અગર મેરી ઉમ્મત રહેગી
 તો દીલપે મેરે એક મુસીબત રહેગી
 મોહોખત મુજહે અપની ઉમત સે ચારખ
 હમેશાં સેહેતાકયામત રહેગી
 ન બખશોગા જય તક સખ ઉમતકો ચારખ
 હમેશાં કો તુજસે શીકાયત રહેગી
 જોએક ઉમતી મેરઃ દોઝખમેં હોઝ.
 તો મેહરથ મુજસે બી જનત રહેગી
 બવક તે વીલાદત બી ઉમતકા ગમ ચા

बहद में भी इसकी मोहोत्पत्ति रहेगी
 क्या मतके दीनमय परमानं हुंगा
 तेरे इज्जत से दीलके कुवत रहेगी
 रहेगा सदा नाम आजी भुदा का
 न ताहेर न ताहेरकी सुरत रहेगी

शेर ७. गजल नं. १६.

यानभी आपकी पुरकत तो गवाराही नही
 कोष्ठ तुम सा मुझे दुनियामें प्यारा है नही
 आन कर दामने रहमत में छुपावे मेला
 हुं गुनेगार कहीं मेरा गुजरता है नही
 आसरा है तो इकत अपने भुदाका है मुझे
 अज्य हीसीका मुझे दुनियामें सहानदा नही
 दूरने यु सूझमे भी है दूरने मो म प्यारा
 कोष्ठ भस खानका मेहजुज दील आरह नहि
 है भरीजाने मोहोत्पत्तये भुदाकी रहमत
 वोह दीया दरद के जस दरदका यानही नही
 हें जहोत आपकी पुरकतमें परेखां अतर
 ओक इकत गमसे पुरां हाल हमाराह नही
 इरली साह अजीजोने नीगाहेताह
 हमतो सजके है भगर कोष्ठ हमाराही नही

સવાલ વ જવાબ.

કીકયું ન છુટે મઝે વસલે ચારકે
 ચાર દીન તો ચેહી હંચ બહારકે
 કયું ન જોખન દીખાઝે સવારકે
 ચાર દીન હંચ ચેહી છુટ મારકે
 પાન ખાકર લખોકો રચાને લગે
 વોહ તો હંસ હંસ કર દંદા દીખાને બગે
 ખીખરે ગુલજનમેં દાને ખનારકે—ચાર
 કોઈ તડપે કોઈ હો સીસકતા હુવા
 ઝોર ગુલ હો હરસીમ્તકે રહે મેરા દીલ લીયા
 કોઈ ખેખુદ હુવા આહા મારકે—ચાર
 દેખ લેના હઝારોંકે સર જાઝેંજે
 દીલ મેલાખોંકે બાલે છતર જાઝેંજે
 તુમ જો ચલતી હો સીના ઉમારકે—ચાર
 કેધ મર જાઝે જાને હમારી બલા
 મેલા ચદરોત્ર હય શીર જવાની કહાં
 હમ ચલે કીયું ન સીના ઊમારકે—ચાર
 ખઝમ અગચારમેં યું નજા યા કરો
 કોઈ સમજાઝે તો ઉસકો સમજા કરો
 સદકે જાજિં મંચ તીરછી નીમાહકે—ચાર
 ખઝમે—અમચાર મેં હુસ્નકે રાખસે
 ચે કીઝે હોસબા હય કે બીદ કર સકે
 હાથ રહે જાઝેં સીનેચે મારકે

કહ કુર્ચા માંગ પર લોટ હો જવેગી
આજ અગીયાર સે ચોટ હો જવેગી
ઘરસે નીકલે વે બુલકે સવારકે

આશુક

કયું ન કહ કુર્ચા માંગ પર લોટ જ
મેરે અલગાહને હુમન ઐસા દીયા
સદકે જાઉં મે પરચરદીગારકે

આશુક

માના હમને કે તુમહેં હુસન ખુદા દેતા હય
પર યે અંદાજ તુમહેં કાન સીખા દેતા હય

આશુક

પેટ માદર સે કાષ્ઠ સીખકે આતાહી નહીં
આહને વાલાહી કમખખત સીખા દેતા હય

પહલો છોટો સજન ઘર જ નારે.

આશુક

દેખો સીતમ—યે ઇશક કે કયા કામ કર ગઇ
મએ જોખીયે સરાખકી પીતેહી ચડ ગઇ
સુખહા હોગી કરે કયા ખહા નારે

આશુક

આ લપટ સીનેસે ઝાલીમ કયું હમેં તરસાય હય
દીલકે તરસાનેસે ઝલીમ અર્શાખી હીલ જાયે હય
અજ ન છોડું ચેહી દીલમેં ઠાનારે

માશુક

આપકી આંખોને દેખો યે ક્યા કામ કીયા
પુઠ તો બદનામ હુવે આર હમે બદનામ કીયા
કબી હમસે ન દીલકો લગાનુરે

આશક

હમે કહેવા હય કુછ તુમસે મગર હમ તુમસે ડરતે હૈ
બગર કહે હો તો કહે દેંગે કે જાની તુમપે મરતે હંય
નહીં અબ તેરે સીવા કોઇ ઠીકાનારે

માશુક

મેરી બેલી સુસ્ત પે શીદા ગર જાત કરતે હો
મૈ તુમસે પુછતી હું મુઝપે કુછ એહસાન કરતે હો
જરા દીલકો તુમ અપને સમજનારે

આશક

યે અચ્છી દીન સગી હૈ હર બડી હર વકત હરદમકી
કબી ગુસ્સા કબી ગાલી કબી ધુરકી કબી ધમકી
હાત્ર આશકપે રહમતો ખાનારે

માશુક

યકીં જતો નહીં કુછ ખયર સાહેબ આપકે હમકી
હમારી ગાલીયોંમે આજ કલ તાસીર હય સમકી
હુવા ના હકપે તુ હમ દીવાના રે

આશક

ખોસે તેરે આરીજ ગુલશમકે
લા મુઝે દે દે તેરે કીસ કામકે
ગુલે આરીઝ કે ખોસે દીવાના રે

આશુક

બોલે મેરે આરીજે ગુલ ફામકે

લે નહીં સકતા કોઇ બે દામકે

જરા મુંઢકો તુમ અપને બનાના રે

આશુક

કર લીજીએ આજ તો વખદા બોસો કીનાર કા

દીલ તોડતે નહીં કીસી ઉમ્મીદ વારકા

શરતે ઉલફત જરા તો નીભના રે

આશુક

માલુમ હુવા તુ આશીકે શયદા હય અય બશર

અમ્મજા મંચવઅદા કરતી હું કલ આના મેરે ધર

જરા આના તો સીટી બળનારે

ગજલ—સવાલો જવાબ.

સવાલ—અદા માર ડાલેગી જાને તુમહારી,

સદા ન રહેગી જવાની તમહારી,

જવાબ—તડક પન મેં રહે ઝીદ હૈ જાની તુમહારી,

અલી દેખની હૈ જવાની તુમહારી,

સવાલ—ડહા મંચને દયરો તો બોલે રહે હંસ કર,

નહિં શીર સુનેજે કહાની તુમહારી,

જવાબ—તુમ હમ ગરીબોંસે કયા પુછતે હો,

ખુદા કા ડરમ મહેરબાની તુમહારી.

સવાલ—દીયા દામ તુમને જીદાઈ કા મુઝકો

ચેહી એક રહેગી નીશાની તુમહારી,

સવાલ—રહો આપને આપે મેં બાહાર ન નીકલો,

કહીં ફટ ન જાએ મ્યાની તુમહારી

જવાબ—નહિં ચુસ્ત સીલાવર પહેના કરો તુમ,

કે ફટતી હૈ ચુંહી મ્યાની તુમહારી

સવાલ—જ્યાં અપની રોકો રહે તાકીદ હૈ મેરી,

નહિં આંખ કર દુંગા ઠાની તુમહારી,

જવાબ—ચક્ષોચુપ રહો અપને ધર જાકે બચકો.

ઇસીમેં બલાઈ હૈ જાની તુમહારી,

સવાલ—કહાં સૈ રહે સીમા હૈ મીસરે ચુરાના,

સુલા દુંગા મંચ જાએર ખવાની તુમહારી

જવાબ—શાધર મંચ ખુદ હું તખલુસ હ આજદ,

હુદા દુંગા મંચ જીયાની તુમહારી,

જવાબ—ન સુરેમે એહસાન પીછમે તુમહારી

સજ દે ગમ જાએ જવાની તુમહારી,

સવાલ—દુપટે કા પલ્લુ ઝટક કર ન ચલના,

કમર બલ ન ખા જાએ જાની તુમહારી,

જવાબ—સલાઈ સે ઇસકો તુમ ખાલી ન રખના,

ખીગડ જાએગી સુરમા દાની તુમહારી,

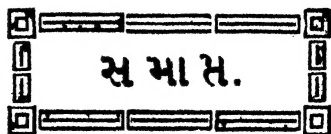
કંવાલી

નિગાહે નાઝકે દા તીર લીયે બેઠે હં

તુર વાલે તેરી તન વીર લીયે બેઠે હં,
 હમ તુજકો ખુતે બે પીર લીયે બેઠે હં
 તેરા નામ અબેદુસે હે શુર તેરા નામ દાલપે ખતમ હે
 તુમસે એમ્હા કેન હે દીલ લો જીગર લો જાન લો
 સખ તુમહારે વાસ્તે હે દીન લો ધમાન લો
 લેકાન ધતની શરત હે ઇસમેકે કેના માનલો
 મંય હું દીવાના તુમહારા તુમ મુજે પહેચાન લો
 તુર વાલે તેરી તનવીર લીયે બેઠે હં
 હમ તુજકો ખુતે બે પીર લીયે બેઠે હં
 દીલ મેરા ચાક કીયા ઉસને યે કેહકર મુજસે
 દેખતા હું મંય તેરે દીલકી તમન્ના ક્યા હે
 દીલ ચીર તો હો મગર ધતના રહે ખ્યાલ
 દીલ મંય ઇશક મે હુજુમકી તેહરીર લીયે બેઠે હં
 જોર મજનું પે કીસીને પુછા યે સુખન
 ઇશક લયલી અખબી બાકી હય તેરી વો ખુશતન
 કબરસે ચીલાકે બોલા ફાડકે મુંહસે કફન
 હુસ્ન બે ખુન્વાદ બાશક આશક બે ખુન્વાદ નેરત
 ફુરે કેતી થીં કે હમ લેનેકો આયા કરતે
 આપ ઇસ તરાહસે હરરોઝ ખુલાયા કરતે
 ગુલશને હરસે ગુલ તોડકે બાયા કરતે
 અપને કપટુંકા પસીનેમે જસાયા કરતે

આપકો તપ્ત ઝમકેપે ખીઠાયા કરતે
 સામને હમ યું ખડે હોકે સુનાયા કરતે
 હુરે જન્નતકો તુઝારક હોં ફલકકો તારે
 હમ તુજકો ખુતે બે પીર લીયે બેઠે હંચ
 હાલ કુરકત કયા લીખું તુમ આપ આકર દેખલો
 યા મેરે મવલા મુજે તુમ ખુદ ખુલાકર દેખલો
 દોહી કસમેં દે રહાહું આપકે સરકી કસમ
 તુમ મેરે હો જાવ યા અપના બનાકર દેખલો
 ખાનગે કુદરતે મેહબુબ ધવરબી બુઢના
 હમબી ખીગળી હુઈ તકદીર લીયે ગેઠે હંચ
 મંચ જો કલ ધરસે ચલા એક દસ્ત વીરાંકી તરફ
 વહશતે દીવ લે મઝ જોરે ગરીબાંકે તરફ
 કયા બતાઉ મંચ વહાં કયા કયા મુજે આયા નઝર
 કુછ જોર કર દેખા હે કે કાબુસે નહી અજતક જાગર
 વો ઉદાસી થી કે દીલપે એક ઉદાસી જાગર
 રહબી થરરા ગઝ આવાઝ બબકે ચે સુની
 ખુખીયાં સારી ઝમાનેકી ઝમાનેકા મીઠી,
 હમ તુજકો ખુતે બે પીર લીયે બેઠે હંચ
 આપકી કબર મંચ હાય મુહમ્મદકી સદા
 લે ચલે કબરમે દરદ નહાને મેહબુબ,
 તેરેહી દસ્ત મંચ તારીકી મદફન અકબર,
 હોગી મદફન મેરા ચે દાગ નીહાં ખહબુબ.
 ચકકરો દીલબી ન પુછો તુમ અય હમનશી
 નીગાહે નાઝકે દો તીર લીયે બેઠે હંચ

ઘુરખતે મજનુ'ંપે એક દીન લયલા મેહમીલ નશી
 જાકે બોલી મેરે પ્યારે મેરે પ્યારે મેરે મજનુ'ં દુલ નશી
 હુસ્ન બે ખુન્વાદ થા અબ હો ગયા મુઝકો વઝી
 આ ગલે મીલ લે કે પાએ એન ચે જાને હઝી
 કબરકા ગોશા ફટા મજનુ'ને દી ઇતની સદા
 હમ જો અપના દીલ દીલગીર લીયે બેઠે હે
 આશક મેહબુબકી તસવીર લીયે બેઠે હય
 તુરવાલે તેરી તનવીર લીયે બેઠે હય
 એક દીન તુમને જો મજનુ'ંકો કહી દેખાયા
 સુખકર ઇશક મંચ લયલાકે હુવા થા કાટા
 કયા કરે હાલ જ્યાં હિસકે તને જાગીરકા
 મુંઢયા મગરીબકી તરફ ઓર તરાકા ઇલમયા
 હસ જાપે કબી યાસીન પઢી જાતી થી,
 લખ જો હીલતે થે તો વો સાફ સદા આતી થી,
 ખા મએ કુદરતે મેહબુબ ઇશરબી ઝુકળ
 હમબી ખીગદી હુઝ તકદીર લીયે બેઠે હય
 મનઝીલે ઇશકમે મોહતાબ નહી હય હમદમ
 કેસ ફરહાદકી જાગીર લીયે બેઠે હય
 તુમ જો ગયરોંગી મહોબ્બતકા લીયે બેઠે હય
 હમ તુજકો ખુતે બે પીર લીયે બેઠે હય

ઈશતેહાર ! ઈશતેહાર !! ઈશતેહાર !!!

તૈયાર હય. શૌકીના કે લીચે. તૈયાર હય.

હદીયતુલ મુસ્લેમીન યાની ઝર્રીયાને દીન	કી. ૦-૮-૦
કી. મલીક મહોમદ વ ગેતી અફરોજ	કી. ૦-૮-૦
કી. મૈતુન મહમદહુનીફ	કી. ૦-૪-૦
કી. હાતમતાર્થ (ખાતરખીર)	કી. ૧-૪-૦
કી. શાહજાન શાહપરી	કી. ૦-૪-૦
ગઝલે હિન્દ (ગઝલ કબાલીકા ખડા મજમુઆ)	કી. ૧-૦-
ગઝલે હિન્દ (છાંટી)	કી. ૦-૬-
ઈસ્લામકા આંદ (ગઝલ કબાલી)	કી. ૦-૪-
શાહી કબાલ (.....)	કી. ૦-૪-૦
આશકોની ઈદ (.....)	કી. ૦-૪-૦
ઝવહરે મહદીલ (.....)	કી. ૦-૧૦-૦
પરસ્તાને મદીલ (.....)	કી. ૦-૧૦-૦
ગરીબ હલીમા (ઈસ્લામી નોવેલ. ભા. ૧ ૨)	કી. ૦-૧૨-૦
દેનોઆફ ગાયન સંગ્રહ (તસ્ખીર સાથે.)	કી. ૧-૦-૦

એ શિવાય હમારે આં ખેલત કીશમકી ગઝલો, જખાની સાથ નાટકો, ગાયનો, કીસ્સા, કહાની, ઈખાલત, વગયરા, વગયરા કીતાબો, અચ્છી આર કીશાયત દાખસે મીલતી હય.

ગુજરાતી હર્ફ ઉર્દુ અખાન, ઉર્દુ હર્ફ ઉર્દુ અખાન બે ચાહીયે વો મીલેગી. મીલનેકા પતા:—

કાગઝી મહમુદ એન્ડ મહમદભાઈ બુકશેલર

દાવર રોડ, અજ્ઞાયાકી બાડીકે સામને-મુરત.

